

νοείται· σὺ νὰ καπνίζης, καὶ ὑποχρεώσεις μὲ αὐτὰ τοὺς ἐτελείωσες, τὸν πλησιάζετε, τὸν φουσκώνετε μ' ἐπαίνους καὶ φίλους σου.

— Ὅσο διὰ σπέρτα ἔχεις μιὰ τσακμακόπετρα ἐπάνω σου· εἰς τὸν ἔχοντα ἀνάγκη τὴν δίδεις μὲ τὴν διαθεβαίωσιν Δ., μὰ ἀπαράλλακτα, σὰς λέγω, καὶ ποιὸς τὸλπιζε ὅτι ὅτι εἶναι μεγάλη εὐκολία· τὸν ἀφίνεις· δοκιμάζει· ἐν- τὸς ὀλίγων λεπτῶν ἔκαυσε ὅλα τὰ νύχια του, ἴδρωσε τραβοῦσε. ἐκ φιλοτιμίας ποῦ δὲν μπορεῖ ν' ἀνάψῃ καὶ ἐπὶ τέλους σου τὴν δίδει νὰ δοκιμάσης ἐσὺ.

— Ἄ! τοῦ ἀπαντᾶς, δὲν μεταχειρίζομαι ποτὲ τέτοια πράγματα.

Εἰς τὴν τράπεζαν.

Δυστυχῶς δὲν δύναμαι νὰ σὰς συμβουλευθῶ· νὰ χύσητε τῆς σάλτσας εἰς τὸν παρακαθήμενόν σας. θὰ σὰς ἐπαιρ- ναν γιὰ παρὰ πολὺ χωριάτην.

Ἐπάρχει ὅμως ἄλλος τρόπος νὰ κάμετε τὸ χρέος σας.

Ἄμα εἰσθε προσκεκλημένος εἰς οἰκογένειαν ἣτις τρώ- γει καλὰ, ἔξοδεύει τὸ κρέας ἀλύπητα, ἐγγλέζικα, ὑποστη- ρίζετε ἀμέσως ὅτι ἡ συνήθης κρεατοδίαιτα εἶναι ἀδύνατον ἐπὶ τέλους νὰ μὴν φέρῃ ἀποπληξίαν. Ἐξ ἐναντίας ἂν δειπνᾶτε εἰς οἰκογένειαν ἣτις ζῆ μὲ δίαιταν, μὲ λίγο βραστό τὴν ἡμέρα καὶ λίγη νερόσουπα, ὁμιλεῖτε περὶ τῶν ἐπικινδύνων νευρικῶν νοσημάτων τὰ ὅποια γεννᾷ ἡ ἀναιμία.

Οὔτε οἱ μὲν, οὔτε οἱ δὲ θ' ἀλλάξουν δίαιταν, ἀλλὰ θὰ τοὺς κάμετε νὰ τρώγουν καὶ νὰ τρώγωνται.

Ἐν τῷ θεάτρῳ.

Προσφέρετε ἐν θεωρεῖον εἰς μιάν οἰκογένειαν ἣτις δὲν πολυσυχνάζει τὸ θέατρον καὶ μάλιστα τὸ χειμερινόν.

Εἶνε ὁ σύζυγος, ἡ σύζυγος, ἡ ἀνύπανδρος ἀδελφή της, ὁ μικρὸς ἀδελφός της καὶ τρία ἐξαετῆ καὶ ὀκταετῆ παιδάκια.

Ὅλη ἡ οἰκογένεια εἶναι κατενθουσιασμένη ἀπὸ τὸ μελόδραμα. Περιμένετε τὴν εὐδαιμονεστέραν στιγμὴν των καὶ ἀρχίζετε νὰ τοὺς ὁμιλεῖτε περὶ τῶν κινδύνων οὓς διατρέχει τις εἰς τὸ θέατρον ἕνεκα τῶν πυρκαϊῶν, πόσοι ἐκάησαν ἀλλοῦ, περὶ τῆς ἀπροσεξίας τῶν ἰδικῶν μας, τὸ ἐτοιμόρροπον τοῦ θεάτρου, κτλ.

Τὸ χρωμα τῆς συζύγου ἐγίνε κερὶ, ὁ σύζυγος ἀσθμαί- νει βαρέως, καὶ τὰ παιδιὰ ἀρχίζουν καὶ κλαῖνε καὶ θέ- λουν νὰ φύγουν.

Ἐπὶ τέλους φεύγουν οἱ ἄνθρωποι μισολιγοθυμημένοι.

Πρὸς δημοσιογράφον.

Ἀρχίζεις νὰ τοῦ ἐπαινήσῃς τὰ ἄρθρα του, νὰ ἐνθουσιάζ- σεσαι μὲ τὰς ἀρχάς του, μὲ τὸν χαρακτήρα του, καὶ ἀφοῦ τὸν μοντάρεις καλὰ καλὰ, τοῦ ἐπιφυλάττεις ὡς ἐπίλο- γον:

— Ἀλλὰ τί τὰ θέλεις ἀδελφέ, δὲν εἶνε κοινὸν ἐδῶ γράφε ὅσα θέλεις ὠραῖα ἄρθρα, δὲν σὲ διαβάζει κανένας, σοῦ τὸ λέγω ἐγώ

Εἰς αἰθούσαν ξιφομαχίας.

Ὁ καλλίτερός σου φίλος παίζει τὴν ὠραν ἐκείνην θαυ- μάσια σπαθί· ὁ διδάσκαλός του τὸν συγχαίρεται· ἀφοῦ

— Παίζετε ἀπαράλλακτα σὰν τὸν φοβερὸ σπαθιστῆ θὰ τὸν ἄφινε σ'τὸν τόπο ἕνας μπουφός ποῦ δὲν ἤξευρε τί Πάει καὶ αὐτό.

Εἰς νεοῦπανδρον.

Τῆς κάμνετε τὴν πρώτην ἐπίσκεψιν μετὰ τὸν γάμον τῆς.

Κουρδίζετε τὴν χορδὴν τῆς περιφιλαυτίας.

— Λαμπρὸς ἄνθρωπος αὐτός ὁ Πηλεΐδης! Ἥμουνα βέβαιος ὅτι θὰ περνε πάντοτε ὠραία γυναῖκα! Πάντοτε κυνηγῶσε ὁ μασκαρᾶς τὰς ὠραίας. Καὶ τί ἐρωτόλη- πτος; τὴν μίαν ἐπίανε, τὴν ἄλλην ἄφινε. Σάνα ἦταν ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος ἔρωσ του!

Οἱ λόγοι σας τὸν ἐκρύωσαν κάμποσο. Ἐπωφελείσθε τῆς διαθέσεώς της αὐτῆς κ' ἐξακολοθεῖτε:

— Σὰς γνωρίζω· ἔχετε τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα· προβλέπω πόσον θὰ περιποιηθῆτε τὰ νόθα τοῦ Πηλεΐδου (Κυρίως ἀγνοεῖτε ἂν ἔχη τοιαῦτα ὁ φίλος σας, ἀλλὰ δὲν πειράζει). Τὰ καυμένα, τοῦ τάφησε ἡ Σοφοῦλα, τί καρ- διὰ εἶχ' ἐκεῖνο τὸ κορίτσι! Ὁ Πηλεΐδης μ' ὄλαις τῆς τρέλλαις του δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ξεχάσῃ ἀκόμη. Σὰς βε- βαιῶ ὅτι ὁ θάνατός της θὰ εἶναι τὸ ἀτελεύτερον πένθος τοῦ βίου του. Ἄμα τὸν βλέπετε καμμιὰ φορὰ μελαγχο- λικόν, νὰ τὸ ξεύρετε: εἶναι γιὰ τὴν Σοφοῦλα.

Προπέμπετε ἐκ τῶν χειλέων σας τὸ φαιδρότερον τοῦ κόσμου μειδιάμα, ἀποχαιρετᾶτε καὶ φεύγετε.

Γράφατέ με ὅσοι εἰσθε μισάνθρωποι καὶ θέλετε νὰ τυ- ραννῆτε κόσμον νὰ σὰς δώσω καὶ ἄλλας συνταγὰς.

Καλλίας.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝ

Οἱ φωνογράφοι τοῦ κ. Ξένου.

Ὁ κ. Ξένος δὲν εἶναι νέηλος τῆς σκηνης, ἀν καὶ νέος· πολλάκις ἐδοκίμασε τὰς περιπετείας της καὶ τὰς περισσο- τέρας φορὰς ἀπεκόμισε θεατρικὰς εὐτυχίας.

Τὸ νέον του ἔργον, οἱ φωνογράφοι, διακρίνεται διὰ τὴν πλοκὴν του, πρωτότυπον, προσφυῶ, ἀπροσκόπτως βαίνουσαν καὶ ἐν τῇ δέσει καὶ ἐν τῇ λύσει του.

Ὁ διάλογος εἶναι ὠραῖος, ἐγκατεσπαρμένος μὲ πολλὰς εὐφυολογίας, τὰς ὁποίας ἐξετίμησε τὸ δημόσιον καὶ ἐχει- ροκρότησεν.

Εἶναι ἔργον λεπτὸν καὶ οἱ φωνογράφοι, λεπτὸν, ὡς ὁ δια- φανῆς συγγραφεὺς των.

Ἐθανμάσαμεν κυρίως τὴν πλοκὴν του, εἰς ἣν οἱ Ἕλ- ληγες τόσον ὀλίγον ἐπιτυγχάνομεν.

Εὐτυχῶς ἔτυχε καὶ ἐρμηνεῖαν καλλίστης. τῆς δεσποί- νιδος Πηνελόπης Βονασέρας, καὶ τοῦ κ. Λαζαρίδου ἀρι- στευσάντων. Ἐφ' ᾧ κ' ἐζητήσαμεν τὴν ἀδειαν τοῦ συγ- γραφέως, πρωθύμως παραχωρηθεῖσαν ἡμῖν, ἵνα δημοσιεύ- σωμεν τοὺς φωνογράφους εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Περιμένετε λοιπὸν νὰ σὰς φωνογραφήσωμεν εἰς φωνο- γράφον.